

sbožnosć s bojasnu a s džanim; woni skomuziju wele wězej ten gnadny zaß. A wot togo zomy něto gronisch.

Ev. Matth. 25, 1—13.

Tegdy bužo to njebjaske kralejstwo pschirownane žaßesch kněžnam, kotarež hwoje lampy wesechu a tomu nawoženiu napscheschiwo hujžochu.

Wěich pak s nich běchu mudre a pěsch głupe;

Kotarež głupe hwoje lampy wesechu, ale woleja se sobu newesechu.

Te mudre pak wesechu wolej we hwojich rědach se hwojimi lampami.

Gaž pak ten nawoženia wotlekašcho, sdrěmachu woni šchysne a hušnuchu.

Hokoło polnozy pak bu šchis: lej, ten nawoženia pschižo, žijscho wen jomu napscheschiwo.

Tegdy stanuchu šchysne te kněžny a gotowachu hwoje lampy.

A te głupe žachu k tym mudrym: dajšcho nam wot wašchogo woleja, dokulaž našche lampy sgašnu.

Te mudre pak wotaronichu a žachu: nix tak, aby niži nam a wam nebrachowalo; žijscho pak lubej tam k tym pschedawařam a nakupšcho hami šebe.

Gaž woni pak žechu kupowat, pschiže ten nawoženia, a kotarež gotowe běchu, žechu s nim nutsch na hwažbu, a te žurja buch samzone.

Naglědku pschižochu tež te druge kněžny a žachu: Kněžo, Kněžo wotwoř nam.

Wen pak wotgrońezy žašcho: saměrite ja žeju wam, ja waß nesnaju.

Togodla wachušcho, dokulaž wy newesežo daniž žen, daniž šchtundu, we kotarež togo žłoweka byu pschižo.

Dajšcho nam, l. p! s togo š. evangelia hobmyšlišch: Ten skomuzony zaß teje gnady, a glědasch:

- I. Kaš wona skomuzony hordowasch možo, a
- II. Kaš negluze te hu, kotarež jen skomuziju.

D wy hušwolone žišchi,

D wy kněžny gromaje!